

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Nedjelja, 2. veljače 2013.

[Video]

Vjerovati u Boga znači odreći se vlastitih predrasuda

Draga braćo i sestre!

Današnje čitanje Evanđelja – preuzeto iz četvrtoga poglavlja svetog Luke – nastavak je onoga od prošle nedjelje. I dalje smo u nazaretskoj sinagogi, kraju gdje je Isus odrastao i gdje svi poznaju i njega i njegovu obitelj. Sada, nakon što ga neko vrijeme nije bilo, vratio se na novi način: tijekom subotnjega bogoslužja čita Izaijino proroštvo o Mesiji i naviješta njegovo ispunjenje, sugerirajući da se te riječi odnose na njega, da je Izaija govorio o njemu. To je zbunilo Nazarećane: s jedne strane "svi su mu povlađivali i divili se milini riječi koje su tekle iz njegovih usta" (Lk 4, 22); sveti Marko prenosi da su mnogi govorili: "Odakle to ovome? Kakva li mu je mudrost dana?" (6, 2). S druge strane, međutim, njegovi ga sumještani poznaju jako dobro: on je poput nas – govore – njegove težnje plod su obične umišljenosti (usp. Isusovo djetinjstvo, 11) "Nije li ovo sin Josipov?" (Lk 4, 22), hoće reći: kakve težnje može imati jedan obični tesar iz Nazareta?

Upravo svjestan te zatvorenosti, koju potvrđuje izreka "nijedan prorok nije dobro došao u svome zavičaju", Isus upućuje narodu, okupljenom u sinagogi riječi koje zvuče kao provokacija. Spominje dva čuda koja su veliki proroci Ilija i Elizej učinili nad osobama koje nisu bile iz Izraela, i to kako bi pokazao da ponekad ima više vjere izvan Izraela. U tome trenutku okupljeni reaguju kao jedan: ustaju, izbacuju ga i čak ga nastoje strmoglaviti s ruba ponora, ali on, potpuno smiren, prođe posred njih i otiđe odande. Sada nam se samo od sebe nameće pitanje: kako to da je Isus htio izazvati taj razdor? Isprva su mu se ljudi divili, možda je mogao naići na odobravanja... Ali upravo u tome i jest stvar: Isus nije došao zato da traži odobravanje ljudi, već – kao što će na kraju reći Pilatu – "da svjedočim za istinu" (Iv 18, 37). Pravi prorok nije poslušan drugima nego Bogu i stavlja

se u službu istine, spreman za to osobno platiti. Istina je da je Isus prorok ljubavi, ali i ljubav ima svoju istinu. Štoviše, ljubav i istina dva su naziva za istu stvarnost, to su dva naziva za Boga. U današnjim se nedjeljnim čitanjima slušaju i riječi svetoga Pavla: "Ljubav... se ne hvasta, ne nadima se; nije nepristojna, ne traži svoje, nije razdražljiva, ne pamti zlo; ne raduje se nepravdi, a raduje se istini" (1 Kor 13, 4-6). Vjerovati u Boga znači odreći se vlastitih predrasuda i prihvatiti konkretno lice u kojemu se On objavio: lice čovjeka Isusa iz Nazareta. Taj put vodi i do toga da ga prepoznamo i služimo mu u drugima!

U tome nam je svijetli primjer Marija. Tko je od nje bio prisniji s čovjekom Isusom? Ali ona se nije nikada zbog toga sablaznila poput njegovih sumješšana. Čuvala je u svojem srcu to otajstvo i znala ga je sve više i uvijek iznova prihvaćati na putu vjere, sve do noći križa i pune svjetlosti uskrsnuća. Neka Marija pomogne i nama vjerno i radosno kročiti tim putem!

© Copyright 2013 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana